

Publicerad 2010-04-16 22:08 av Eléa

och där du går, finns bara tystnaden

Ville ha dig som att fånga en skugga

en själ som en havsbris

så rädd för att stanna

du flackar mellan vågorna

och slits isär mellan mäsarnas vassa näbbar

deras sång ekar i din själ

I din blick fanns en himmel

av orosmåln och tid

som om du hade tvingats stanna

i mer än ett liv

ville fånga dig som att greppa en dröm

men du är så flyktig

och tanken så rädd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eléa med Poeter.se id #16496 innehar upphovsrätten